

A fürdőélet, mint kultúraformáló jelenség A Csokonai Társaság tanulmányi napjai Hévízen

A hévízi Csokonai Vitéz Mihály Irodalmi és Művészeti Társaság ez év október 8-án és 10-ike között tartotta tanulmányi napjait, a megszokott helyen, a Hévízgyógyfürdő és Szent András Kórház kultúrtermében. A téma ez úttal rendkívül „testhez álló” volt: Fürdőélet Magyarországon – régen és most. A társaság – melynek számos határon túli tagja is van – szép számmal gyűlt össze a kétnapos rendezvényre, sokan régi ismerőként, barátként üdvözve egymást. Hiszen a változatos program résztvevői, előadói többnyire irodalmárok, jó néhányan már több évtizede ide járók, akik a témát is elsősorban az irodalom szemszögéből vizsgálták, értelmezték. (Persze, az irodalom képviselői mellett előadóként szerepelt orvos, közgazdász, zeneszerző, történész, építész. Mintegy garantálva a komplex megközelítést.)

Alexa Károly – aki maga is a magyar polgárosodás kiváló kutatója – elnöki megnyitójában a fürdőélet kibontakozását a polgári életforma részeként tekintette, amely a Monarchia sokszínű kultúrájához is hozzájárult. Dr. Moll Károly – mint a téma elismert szakértője – a hévízfürdői specialitás, a súlyfürdő kialakulásáról tartott előadást, amelyben családja is komoly szerepet játszott. Nagy Pál költő, író – aki hosszú ideig Párizsban élt – a francia és a magyar fürdőélet összehasonlítását végezte el. Kiderült: a franciák a tengeri fürdő kultiválását részesítik előnyben, a tavi kúráknak nincs igazi becsülete, rangja sem az orvostársadalom, sem a nagyközönség körében. Király László zeneszerző és szakíró a fürdőhelyek zenei életét, bizonyos fürdőhelyeket reprezentáló darabokat tekintette át, a múlt századfordulótól napjainkig. Előadását változatos és érdekes zenei „szemelvényekkel” illusztrálta. Bokányi Péter irodalomtörténész az osztrák-magyar határon kialakult fürdőélet sajátosságairól adott

érdekes beszámolót. A szűkebb pátria is szerepelt, a Balaton kapcsán. Kovács Emőke a XIX. századi magyar irodalom ide vonatkozó alkotásait vette számba, Katona Csaba – vérbeli történészként – igazi kuriózumokkal szolgált szintén a XIX. századi társas élet vámszedőiről, szélhámosairól. Tar Ferenc a keszthelyi és hévízi turizmus kezdeti időszakáról kutatott ki érdekes adalékokat. Cserép László, a balatonfüredi polgármesteri hivatal kulturális mindenese (egyébként kiváló kritikus) pedig annak a szédületes fejlődésnek az anyagi, pályázati és szakmai-szervezési hátterét világította meg, mely a város utóbbi két évtizedét jellemezte. (A kulcsszó: kulturális alapú befektetés.) Gerle János építész dokumentumfilmje pedig szemléletes képet adott a Monarchia szecessziós fürdőiről. A Monarchia fürdőéletét – korabeli szemszögéből – egy almádi magángyűjtő képeslapjaiból összeállított kiállítás mutatta be.

Természetesen nem maradt el a megszokott lapbemutató sem: a tatabányai Új Forrás, a budapesti Múlt-kor, valamint a balatonfüredi Tempevölgy szerkesztői ismertették folyóiratukat és törekvéseiket. A költőverseny közönség-díját Cséby Géza, a Lilla-díjat Jász Attila nyerte el. A Csokonai-díj ez évi kitüntetettje lapunk főszerkesztője, Péntek Imre lett.

A Major-Zala Lajos költő, író által a nyolcvanas években megálmodott irodalmi-művészeti társaság – megújulva, új tagokkal, elképzelésekkel bővülve – az idén is rangos programmal adott hírt magáról, arról, hogy egy város miként tudja a maga kulturális arculatát formálni, megmutatni – a múlt és jelen polgári értékeinek összekapcsolásával, az összmagyar gondolkodás jegyében.

